

## Pohrůžka jiné těžké újmy

Při posuzování, zda jde o jinou těžkou újmu, je nutno přihlížet k závažnosti narušení osobních, rodinných, pracovních či podnikatelských poměrů napadeného, k jeho vyspělosti, k intenzitě ovlivnění jeho psychického stavu apod., neboť dopad stejné pohrůžky může být podle její povahy u různých poškozených odlišný.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 612/2011, ze dne 15.6.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání obviněného M. L. B., proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2010, sp. zn. 5 To 462/2010, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 12 T 5/2009, tak, že podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. se dovolání obviněného M. L. B. odmítá.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2010, sp. zn. 12 T 5/2009, byl obviněný M. L. B. uznán vinným trestným činem vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., kterého se podle skutkových zjištění dopustil tím, že

1) v přesně nezjištěné době od měsíce června 2007 opakovaně požadoval po poškozené Z. Č., pohlavní styk a společnou účast na swingers party s tím, že pokud mu nevyhoví, bude po ní vymáhat dlužnou částku ve výši minimálně 320.000,- Kč, přičemž jí ukazoval listiny dokládající jeho předchozí úspěšné soudní spory, které vedl proti jiným dívkám, a dále po ní požadoval orální sex s tím, že jí bude za každý tento sex strhávat částku 2.000,- Kč z dluhu, a když to poškozená odmítla, opakovaně jí telefonoval a vyhrožoval jí exekucí na dům rodičů poškozené,

2) v přesně nezjištěné době na konci měsíce srpna roku 2007 požadoval po poškozené S. F., společnou účast na swingers party s tím, že jí za to strhne 6.000,- Kč z dluhu, který vůči němu má, a když to poškozená odmítla, posílal jí SMS zprávy, ve kterých po ní chtěl, aby za ním přišla, jinak že budou věc řešit právníci a dále jí zaslal kopie listin dokládající jeho předchozí úspěšné soudní spory, které vedl proti jiným dívkám,

3) v přesně nezjištěné době počátkem roku 2005 požadoval po poškozené R. H., uhrazení částky 200.000,- Kč za každý z bodů vzájemně uzavřené smlouvy o spolupráci, které měla poškozená údajně porušit, s tím, že jinak erotické fotografie poškozené zašle jejím rodičům a nechá je otisknout v časopisech vycházejících v České republice, přičemž jí ukazoval listiny dokládající jeho předchozí úspěšné soudní spory, které vedl proti jiným dívkám a poškozená v důsledku těchto vyjádření musela vyhledat pomoc psychologa a domnívala se, že její rodiče nejsou o fotografování erotických fotografií informováni,

4) v blíže nezjištěné době od měsíce května 2004 v B. opakovaně požadoval po poškozené E.M., společnou účast na swingers party nebo práci v tzv. eskort servisu s tím, že jinak její předchozí erotické fotografie nechá otisknout v časopisech vycházejících v České republice a vytvoří z nich fotomontáže s pornografickou tematikou,

5) v blíže nezjištěné době na jaře roku 2006 požadoval po poškozené K. P., zaplacení údajné dlužné

částky ve výši 100.000,- Kč s tím, že jinak její erotické fotografie nechá otisknout v časopise Leo vycházejícím v České republice, fotografie zašle otci poškozené do práce, který je zaměstnán jako policista,

6) v blíže nezjištěné době v měsíci listopadu roku 2007 v B. požadoval po poškozené L. S., společnou účast na swingers party s tím, že jinak po ní bude soudně vymáhat smluvní pokutu, přičemž jí ukazoval listiny dokládající jeho předchozí úspěšné soudní spory, které vedl proti jiným dívkám.

Za tento trestný čin byl obviněný odsouzen podle § 235 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. a § 50 odst. 1 tr. zák. byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti a činnosti výkonných zástupců právnických osob s předmětem podnikání v oblasti pořizování a distribuce fotografických a filmových erotických záznamů osob a v oblasti obchodu s takovými materiály na dobu dvou roků.

Oproti tomu byl obviněný podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 9. 1. 2009, sp. zn. 2 Zt 317/2008, z dalších dílčích útoků pokračujícího trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., a podle § 226 písm. b) tr. ř. skutku, v němž byl spatřován trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1 tr. zák.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací usnesením ze dne 13. 10. 2010, sp. zn. 5 To 462/2010, odvolání podaná proti shora uvedenému rozsudku soudu prvního stupně obviněným a okresním státním zástupcem podle § 256 tr. ř. zamítl.

Proti uvedenému usnesení odvolacího soudu podal obviněný prostřednictvím obhájce JUDr. K. S., LL.M. s odkazem na dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. dovolání, neboť se domnívá, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení. Obviněný nejprve poukázal na nesoulad mezi skutkovým stavem věci a z něj vyvozenými právními závěry, a vyjádřil přesvědčení o nesprávné právní kvalifikaci trestným činem vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. pro nedostatky v naplnění znaku „jiné těžké újmy“, protože nebylo dostatečně přihlíženo kromě jiného i k osobním poměrům poškozených, k jejich vyspělosti, zkušenostem, psychickému stavu apod. Obviněný upozornil na to, že jeho jednání vůči poškozeným nikdy nenaplnila patřičnou intenzitu, když je k ničemu nenutil a vše bylo v rovině možného dobrovolného rozhodování, přičemž byl dovolatel přesvědčen, že nejednal neoprávněně. Ze strany poškozených byl naopak na jeho osobu vyvíjen nátlak, a většina poškozených pracovala v erotických zařízeních, a tudíž jim nemohla být způsobena nějaká těžká újma ve vztahu k jejich osobním poměrům, vyspělosti, zkušenostem či v oblasti psychiky. Obviněný též zdůraznil, že u trestného činu vydírání musí být skutek obsahově konkretizován, a to i pokud jde o pohrůžku jiné těžké újmy ze strany obviněného vůči poškozenému, čemuž však neodpovídá popis skutku pod body 2) a 6) rozsudku, kde není žádná pohrůžka uvedena a popsání jednání v těchto bodech nemůže být považováno za pohrůžku jiné těžké újmy. Obviněný rovněž vytkl, že nebyla nařízena domovní prohlídka v prostorách, kde se měla nalézat čestná prohlášení poškozených prokazující, že celá kauza byla ze strany poškozených vykonstruována, a nebyli ani vyslechnuti svědci, kteří mohli potvrdit, že trestná činnost byla vymyšlená. Nebylo možné pominout obchodní spory, které vede společnost M.-E., s. r. o., s většinou poškozených a byly kladně rozhodnuty ve prospěch společnosti.

V závěru dovolání obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2010, sp. zn. 5 To 462/2010, a navazující rozhodnutí, a věc přikázal soudu k novému projednání a rozhodnutí ve věci.

Přestože byl opis dovolání doručen Nejvyššímu státnímu zastupitelství, to své případné písemné stanovisko do dne konání neveřejného zasedání Nejvyššímu soudu nezaslalo.

Když Nejvyšší soud jako soud dovolací shledal, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.), posuzoval, zda obviněný dovolání podal relevantně s označeným dovolacím důvodem a zda je opodstatněné.

Dovolání opřené o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., lze podat výlučně pro vady právní, tedy proto, že skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli o trestný čin nejde nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným.

Na podkladě tohoto dovolacího důvodu však nelze přezkoumávat a hodnotit správnost a úplnost skutkových zjištění, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, ani prověřovat úplnost provedeného dokazování a správnost hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. 5 Tdo 482/2002, uveřejněné v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu sv. 17, roč. 2002, č. 420). Z hlediska tohoto vymezení uvedeného dovolacího důvodu se Nejvyšší soud nemohl zabývat výhradami týkajícími se nedostatku skutkových zjištění, jimiž obviněný vytýkal nedostatečný rozsah provedeného dokazování, zejména pokud poukazoval na neprovedení domovní prohlídky a výslechu jím požadovaných svědků. V této části bylo dovolání podáno na podkladě argumentů, jež nelze podřadit pod žádný v ustanovení § 265b odst. 1, 2 tr. ř. uvedený dovolací důvod, a Nejvyšší soud ho proto nemohl věcně přezkoumávat.

Obviněný však dovolání uplatnil ve shodě s označeným dovolacím důvodem v té části, kde namítal nesprávnost právní kvalifikace jako trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. pro nenaplnění znaku „pohrůžky jiné těžké újmy“, a protože tato výhrada na obviněným označený dovolací důvod dopadá, Nejvyšší soud dále zkoumal její opodstatněnost.

Nejprve je vhodné uvést, že trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, pominul nebo trpěl.

Pokud jde o pohrůžku jiné těžké újmy, jde o pojem, který není a ani nemůže být jednoznačně definován, neboť zahrnuje velkou škálu okolností, jichž se může taková pohrůžka týkat. V každém případě však jde o neoprávněné jednání pachatele, který hrozí způsobením takových následků, které jsou svou intenzitou obdobné hrozbě spojované s pohrůžkou násilím, tedy mohou u poškozeného vyvolat obavu srovnatelnou např. se situací, kdy je ohroženo zdraví nebo život člověka. Z těchto důvodů je při posuzování, zda jde o jinou těžkou újmu, nutno přihlížet k závažnosti narušení osobních, rodinných, pracovních či podnikatelských poměrů napadeného, k jeho vyspělosti, k intenzitě ovlivnění jeho psychického stavu apod., neboť dopad stejné pohrůžky může být podle její povahy u různých poškozených odlišný.

Přestože právní teorie tento znak nedefinuje, soudní praxe jej vykládá na základě konkrétních situací. Může proto spočívat v hrozbě způsobení majetkové újmy, vážné újmy na cti a dobré pověsti, směřovat k rozvratu manželství nebo rodinného života apod. Může jí být i zahájení trestního stíhání v důsledku oznámení trestného činu, jímž pachatel poškozenému hrozí, a nutí ho tak něco konat, opominout nebo trpět, přitom je nerozhodné, zda se poškozený trestné činnosti, jejímž oznámením se hrozí, dopustil či nikoli (viz rozhodnutí č. 27/1982 nebo č. [23/2010](#) Sb. rozh. tr.). Za pohrůžku jiné těžké újmy lze považovat neoprávněné jednání pachatele, které může objektivně vést k závažné újmě zejména na cti, dobré pověsti nebo v rodinném a pracovním životě poškozeného a přitom je způsobilé vzbudit v poškozeném obavu z uskutečnění takové újmy, a to i s přihlédnutím k její závažnosti a k osobním poměrům poškozeného (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2007, sp. zn. 11 Tdo 1545/2006, uveřejněné v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, roč. 2007, seš. 33, T-967). O pohrůžku jiné těžké újmy může jít i za situace, kdy pachatel hrozí matce rozhodnutím soudu o odebrání jejího dítěte, o něž dosud pečovala, a o jeho svěřením do péče jiné osoby (otce). Tuto situaci

Lze přitom považovat za těžkou újmu ve smyslu objektivním, tak i ze subjektivního pohledu poškozené (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2005, sp. zn. 5 Tdo 1439/2004, uveřejněné v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, roč. 2005, seš. 14, T-776). Jinou těžkou újmu ve smyslu § 235 odst. 1 tr. zák., kterou hrozí pachatel trestného činu vydírání neoprávněným zadržením přepravovaného zboží, lze spatřovat i v tom, že odběratel zboží bude muset zastavit výrobu vázanou na dodávku tohoto zboží (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2008, sp. zn. 8 Tdo 633/2008, uveřejněné Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, roč. 2008, seš. 48, T-1117). Hrozby exekucí, dražbou majetku, zařazením poškozeného do databáze dlužníků nebo zveřejněním jeho jména jako dlužníka v médiích, jakož hrozba trestním stíháním, naplňují znaky „pohrůžka jiné těžké újmy“ ve smyslu § 235 odst. 1 tr. zák. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 6. 2010, sp. zn. 3 Tdo 465/2010).

Pro naplnění uvedeného znaku „pohrůžky jiné těžké újmy“ ve smyslu § 235 odst. 1 tr. zák. rovněž platí, že musí být neoprávněná, přičemž znak neoprávněnosti je dán i tehdy, když pachatel použije k nátlaku prostředku sice dovoleného, ale nikoli dovoleného ve vztahu k jím sledovanému účelu (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2005, sp. zn. 5 Tdo 1439/2004, uveřejněné v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, roč. 2005, seš. 14, T-776).

Neoprávněnost jednání pachatele může spočívat v tom, že poškozeného nutí k něčemu, co vůbec není oprávněn po něm požadovat a co poškozený ani není povinen činit, anebo sice je pachatel oprávněn poškozeného nutit k určitému konání, opominutí nebo trpění, ale činí tak prostředky neodpovídajícími účelu nebo cíli, který má být dosažen.

Na základě takto stanovených kritérií je nutné posuzovat i hrozby, které obviněný v posuzovaném případě vůči poškozeným v bodech 1) až 6) použil. Jednalo se zejména o hrozbu vymáhání vysokých dlužných částek a hrozbu exekuce domu [bod 1)], neopodstatněného uplatnění majetkového nároku u soudu [body 2), 6)], zaslání erotických fotografií rodičům, event. jejich otištění v českých časopisech [body 3) - 5)]. Soud prvního stupně se otázkou naplnění znaku „pohrůžky jiné těžké újmy“ ve shora uvedeném smyslu u těchto konkrétních forem jednání obviněného zabýval a své úvahy k němu rozvedl na straně 20 až 22 odůvodnění přezkoumávaného rozsudku. Nejvyšší soud se s tam rozvedenými úvahami ztotožnil, neboť má zato, že se jednalo o pohrůžku jinou těžkou újmu předpokládanou skutkovou podstatou trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák.

Podrobně je však nutné uvést, že v případě dílčího útoku pod bodem 1) bylo kromě jiného poškozené Z. Č. obviněným vyhrožováno jednak vymáháním dlužné částky a jednak exekucí domu rodičů, což je, pokud jde zejména o druhou z uvedených pohrůžek, forma nátlaku představující vážnou újmu na majetkových právech nejen poškozené, ale i osob, jimž zřejmě předmětná nemovitost patřila. Jak již bylo výše uvedeno, hrozba exekucí znak „pohrůžky jiné těžké újmy“ ve smyslu § 235 odst. 1 tr. zák. může obecně naplnit (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 6. 2010, sp. zn. 3 Tdo 465/2010). V tomto konkrétním případě, by došlo k závažnému zásahu do majetkových poměrů celé rodiny poškozené.

Tento znak byl rovněž naplněn u poškozených R. H., E. M. a K. P. [body 3) - 5)], jimž bylo obviněným vyhrožováno, že erotické fotografie zveřejní, tj. nechá je otisknout v časopisech vycházejících v České republice, či je předá rodičům. Takováto forma nátlaku na poškozené byla významným zásahem do jejich osobního života, neboť uveřejnění erotických fotografií v obecných tiskovinách či jejich předání rodičům je podstatným zásahem do osobního života mladých dívek. Erotické fotografie s ohledem na obecně přijímaný morální kodex nepatří k běžnému zobrazování, ale náleží do oblasti fotografického ztvárnění reality, která se vymyká z obvyklého náhledu na morálku mladé ženy. Může proto vést k odsudku a jisté diskriminaci pro její další život, který tak lze výrazně negativně ovlivnit. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že takové erotické fotografie byly vytvořeny se souhlasem poškozené, avšak na základě přesně stanovených podmínek bez možnosti jejich

zveřejnění.

Pokud se týká dílčích útoků proti poškozeným S. F. a L. S. pod body 2) a 6), hrozba ze strany obviněného spočívala ve vymáhání dluhu či smluvní pokuty, tj. jistých finančních částek, které měla poškozená obviněnému, resp. společnosti, jíž zastupoval, hradit. Je zřejmé, že soudy se soustředily na prokázání všech souvislostí, které se z předmětných vztahů mezi poškozenými a obviněným odvíjely, resp. okolností, za kterých vznikly. Na jejich podkladě soudy shledaly, že obviněný oběma poškozeným vyhrožoval v přemrštěných požadavcích na úhradu zvýšených nákladů za bezvýlučné nedodržení smluvních podmínek ujednávajících okolnosti fotografování, jež obě poškozené sepsaly se společností M. E., s. r. o., se sídlem v O. (dále jen „společnost E.“), zastoupené jako jednatelem obviněným M. L. B. (viz např. č. l. 158 spisu). Rovněž vyhrožoval zaplacením smluvních pokut za nedodržení termínu stanoveného pro fotografování (č. l. 160 spisu), ač šlo o dohodu uzavřenou se společností E. Jestliže poškozená S. F. podepsala dohodu o úhradě dluhu ve výši 195.000,- Kč, jednalo se o finanční závazky ve vztahu k této právnické osobě, která byla oprávněná je na poškozené zákonnými prostředky pro případ, že je nebude řádně a včas plnit, vymáhat. Obviněný však jako jednatel předmětné společnosti tímto zákonným způsobem nepostupoval, ale této skutečnosti, tj. existence dluhu poškozených (zcela obdobná situace je i u poškozené L. S., viz č. l. 272) zneužil k neoprávněnému nátlaku na poškozené, že bude dlužné částky vymáhat soudní cestou. V daném případě jde sice při vymáhání pohledávky prostřednictvím soudu o zákonný prostředek, obviněný jím však v daném případě hrozil mimo svou činnost jednatele společnosti E., neoprávněně v souvislosti se svými vlastními zájmy, a to za účelem vyhovění jeho požadavku na poskytnutí erotických služeb, které by ostatně uvedeným způsobem nemohl vyžadovat ani tehdy, kdyby uvedený dluh měly poškozené vůči němu osobně. Nepochybné je, že v případě poškozené S. F. předmětná pokuta činila 195.000,- Kč, ač honorář, který z předmětné smlouvy vyplýval, byl nepoměrně nižší, jak se podává z dalších ve věci provedených důkazů. Lze tedy připustit, že vymožení neuhrazeného dluhu by v jejím případě, když se jednalo o devatenáctiletou dívku (ale též obdobně i poškozené L. S., které v té době bylo 20 let a byla rovněž nemajetná), bylo velmi svízelné a vedlo by u nich k vážným a těžko překonatelným finančním problémům.

S ohledem na uvedené skutečnosti Nejvyšší soud považuje v těchto dvou případech znak „jiné těžké újmy“ za méně zřejmý, neboť by uplatnění nároku na vymožení vzniklého dluhu bylo opodstatněným plněním. Pochybnosti však vzbuzuje samotný vznik tohoto závazku, event. důsledky s jeho vymáháním spojené. I když v těchto dvou dílčích útocích není otázka naplnění znaku pohrůžky jiné těžké újmy zcela jednoznačně objasněna a zjištěna, bylo nutné tuto skutečnost zkoumat i ve vztahu ke všem dalším ve věci zjištěným okolnostem. Zejména je potřeba zdůraznit, že obviněný je uznáván vinným za jeden pokračující skutek (§ 89 odst. 3 tr. zák.) skládající se z celkem 6 dílčích útoků, jimiž po dlouhou dobu, a to v rozmezí let 2004 až 2007 zneužíval svého postavení jako jednatele společnosti E., která uzavřela s poškozenými smlouvy o nafocení erotických fotografií za velmi nevýhodných smluvních podmínek. Z těchto smluv vyplývaly vysoké a těžko odůvodnitelné sankční pokuty za nedodržení dohody. Situaci, kdy poškozené nebyly schopny přemrštěné smluvní pokuty včas uhradit, zneužil obviněný k tomu, že dívky vydíral, tj. nutil je k sexuálním úsluhám za použití různých dalších shora uvedených výhrůžek. Vzhledem k takto vymezenému rámci obviněným spáchané trestné činnosti za podmínek pokračování v trestném činu, je rozhodné, že jde o dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňující stejnou skutkovou podstatu téhož trestného činu, které jsou spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a blízkou časovou souvislostí a v předmětu útoku (§ 89 odst. 3 tr. zák.). V případě požadavku na naplnění stejné skutkové podstaty je rozhodné, že tato forma spáchaní trestného činu nevyžaduje u všech dílčích útoků stejnou intenzitu vzniklé újmy, tj. že nemusí být u všech poškozených stejně výrazně závažná, ale postačuje i její naplnění s ohledem na celý souhrn následků u jednotlivých dílčích útoků.

Právě tato okolnost, že se jednalo o různé formy využití intenzity působení na poškozené, a to se

zřetelem na to, že obviněný využil takových nátlakových variant, u nichž tušil efektivitu jejich dopadu a možnou ovlivnitelnost jednotlivých dívek v docílení svého záměru, lze připustit, že i dvou sporných a méně závažných způsobů tohoto působení u poškozených v bodech 2) a 6) byl se zřetelem na celé jednání obviněného jako pokračujícího skutku možné považovat uvedený znak pohrůžky jiné těžké újmy ve smyslu § 235 odst. 1 tr. zák. za naplněný.

Na základě všech těchto závěrů Nejvyšší soud shledal, že soudy v rámci úvah, jež v odůvodnění napadených rozhodnutí ve vztahu k použité právní kvalifikaci rozvedly, i přes shora uvedené výhrady postupovaly v souladu se všemi zákonnými požadavky na spravedlivé posouzení trestního jednání, jež je obviněnému kladeno za vinu. Nepochybily, jestliže čin, jenž je ve výroku rozsudku soudu prvního stupně pod body 1) až 6) popsán, posoudily jako pokračující trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., jehož znaky byly naplněny. Přezkoumání napadeného rozhodnutí v dovolacím řízení ve smyslu § 265i odst. 3 tr. ř. by situaci obviněného ve věci nikterak nezměnilo, protože za předpokladu, který však Nejvyšší soud vyložil, že by dílčí útoky pod body 2) a 6) jednoznačně nenaplnily samy o sobě znak „pohrůžky jiné těžké újmy“, šlo by o jiný, další trestný čin, čímž by se pro obviněného situace nepřipustně zpřísnila. Zmíněné dva dílčí útoky by totiž naplnily znaky trestného činu útisku podle § 237 tr. zák., jehož se dopustí ten, kdo jiného nutí, zneužívaje jeho tísně nebo závislosti, aby něco konal, opomenul nebo trpěl. V dané věci by bylo možné dovodit naplnění uvedené skutkové podstaty v alternativě „zneužití tísně“, což by však vedlo ke zpřísnění pozice obviněného, který by vedle trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., jenž by nebyl nikterak uvažovanou změnou dotčen, byl odsouzen i pro další právní kvalifikaci podle § 237 tr. zák. V takovém případě byl by obviněný uznán vinným dvěma trestnými činy a byl by mu ukládán podle § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest, což by pro obviněného bylo výrazně nepříznivější. K takovému posouzení však nemůže dojít, neboť při absenci dovolání podaného v neprospěch obviněného by byl porušen zákaz reformationis in peius, tj. zákaz změny k horšímu, protože dovolání podal toliko obviněný (§ 265p odst. 1 tr. ř.).

( zdroj: [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz) )

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | [www.epravo.cz](http://www.epravo.cz)

## Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)